

Klubbens sociale dimension.

Det er interessant at reflektere over ting og vigtige begivenheder i ens liv. Det er ofte således, at refleksioner er forbundet med krisesituationer, der skal hjælpe til en forståelse af nuet gennem fortiden, for så at se fremad. Det forholder sig fuldstændig anderledes i dette tilfælde, hvor der er mulighed for at se tilbage på min tid i SSK, hvor jeg oplevede den største del af min ungdoms fritid. Jeg har talrige sjove, interessante og vigtige hændelser at se tilbage på, men en ting der her ganske mange år efter står tilbage som noget unikt, er den sociale dimension. Det fælles omdrejningspunkt var selvfølgelig svømning, men det var også så meget andet end netop det.

Vi var en masse unge mennesker i forskellige aldre, med forskellig baggrund, med forskellige private interesser, samt et blandet bagland af ledere, og trænere, men der var også noget andet. Der opstod et særligt bånd mellem os og en ånd omkring holdet, som jeg tror, var en vigtig faktor for både de sportslige resultater, men også for vores personlige udvikling. Sammenholdet, der blev skabt i klubben, blev ofte også ført videre udenfor klubben. Det kunne være alt fra venskaber, til personlig støtte, til lektiehjælp og rigtigt meget andet. Dette ikke skrevet i ren jubel, der fandtes jo også konflikter og problemer, men de fleste kunne overvindes pga det stærke bånd og den fællesskabsfølelse, der var.

Der findes ikke en enkeltstående årsag til, at tingene blev som de blev, det var en udvikling over en årrække, der muliggjorde det, samt naturligvis alle de mennesker, der var i det og omkring det. Et par vigtige faktorer vil jeg dog nævne, som var altafgørende. De fysiske rammer omkring holdet blev hele tiden forbedret. Det vil sige, at det rum, hvor fællesskabet og kulturen opstod, konstant blev styrket. Det handlede om mere træningstid, flere holdmøder, flere stævner, træningslejre, en engageret bestyrelse der hele tiden ville noget mere for holdet, samt ikke mindst en professionel træner. Alle dele havde stor betydning for den måde klubben, holdet og alle vi unge udviklede os sammen og hver især.

Som særlige højdepunkter for mig selv, og tror jeg, fællesskabet inden for holdet er Eigil og vores træningslejre i Slovenien. Kan ikke mindes nogen der ikke havde den absolut største respekt for Eigil som både seriøs og virkelig professionel træner, samt for de menneskelige kvaliteter han stod for og videreførte til os svømmere. Et meget positivt forbillede for os alle. Jeg kan heller ikke lade være med at nævne vores ture til Slovenien, som noget helt specielt, der gav os alle – udover modbydelig hård træning – en fantastisk mængde oplevelser med hinanden og svømmere fra andre klubber. De intense møder med andre klubber, i fremmede omgivelser over en længere periode, var store personlige oplevelser, og samtidig også noget, der definerede holdet som en enhed udadtil, og gav selvforståelse for vores fællesskab.

Dette er den korte opsummering af min tid i SSK. Jeg kan kun sige tak til alle der bidrog til udvikling af rammerne for holdet og klubben, og oplevelserne der var i den. Det var en fornøjelse at være med på den optur, der for mit vedkommende strakte sig fra 1977 – 1990.